

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาทัศนคติของประชาชนต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมจากฟาร์มสุกรตำบลป่าสัก อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน โดยมีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนในตำบลป่าสัก ต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมจากฟาร์มสุกร ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคล ลักษณะทางเศรษฐกิจสังคม และลักษณะทางภูมิศาสตร์กับทัศนคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมจากฟาร์มสุกรของประชาชนตำบลป่าสัก และแนวทางแก้ไขปัญหามาตรฐานของประชาชนในตำบลป่าสัก เมื่อมีปัญหามลภาวะจากฟาร์มสุกรในชุมชน ทำการศึกษาโดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 103 ราย ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์สถิติวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Science or SPSS/PC⁺) โดยใช้ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าสูงสุด (maximum) ค่าต่ำสุด (minimum) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และการทดสอบความสัมพันธ์ด้วยค่าไคสแควร์ (Chi-square) และค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ตามแบบ Pearson ซึ่งผลการศึกษาโดยสรุปมีดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคลเศรษฐกิจสังคม และลักษณะทางภูมิศาสตร์ของประชาชนตำบลป่าสัก อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน

จากการศึกษาพบว่า ประชากรที่ใช้ในการศึกษาดำบลป่าสักส่วนมากร้อยละ 34.0 มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี รองลงมาคืออายุระหว่าง 51 – 60 ปี ร้อยละ 24.3 โดยอายุน้อยที่สุด 18 ปี อายุมากที่สุด 73 ปี และอายุเฉลี่ย 42.82 ปี ส่วนมากร้อยละ 53.4 เป็นเพศหญิง และเป็นเพศชาย ร้อยละ 46.6 จบการศึกษาชั้นประถมศึกษา ร้อยละ 69.9 รองลงมาจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 14.6 ส่วนมากร้อยละ 35.9 มีอาชีพรับจ้างทั่วไป รองลงมาคืออาชีพธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 32.0 และมีอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 27.2 มีรายได้ในรอบปีระหว่าง 20,001 - 40,000 บาท ร้อยละ 30.1 รองลงมาคือรายได้ระหว่าง 40,001 - 60,000 บาท ร้อยละ 26.2 โดยรายได้ที่น้อยที่สุด 10,000 บาท รายได้มากที่สุด 400,000 บาท และรายได้เฉลี่ย 38,932.04 บาท ส่วนมากร้อยละ 74.8 ไม่มีตำแหน่งใดใดในชุมชน รองลงมาคือตำแหน่งในชุมชนเป็นสมาชิกกลุ่ม ร้อยละ 18.4 และมีตำแหน่งในชุมชนเป็นผู้บริหารในชุมชน (กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ประธานกลุ่ม) ร้อยละ 6.8

การถือภูมิลักษณ์ของเจ้าของฟาร์มต่อชุมชน ไม่ได้ถือภูมิลักษณ์ชุมชน โดยการบริจาคปัจจัย การร่วมมือกับชุมชน การเสียสละเวลาส่วนตัว และการจัดตั้งองค์การประสานงานชุมชน ร้อยละ 74.8 74.8 77.7 และ 78.6

ตามลำดับ ส่วนเจ้าของฟาร์มที่ถือภูมิลำเนาอยู่โดยครอบครัว การร่วมมือกับชุมชน การเสียสละเวลาส่วนตัว และการจัดตั้งองค์การประสานงานชุมชน ร้อยละ 25.2 25.2 22.3 และ 21.4 ตามลำดับ โดยการถือภูมิลำเนาอยู่ของเจ้าของฟาร์ม โดยการร่วมมือกับชุมชน และการจัดตั้งองค์การประสานงานชุมชนทำให้ชุมชนได้รับประโยชน์ในระดับปานกลาง ส่วนการเสียสละเวลาส่วนตัวทำให้ชุมชนได้รับประโยชน์ในระดับมาก ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค่าบดปัสสาวะส่วนมากไม่ได้เข้าไปทำงานใดในฟาร์ม ร้อยละ 96.1

การรับข่าวสารสิ่งแวดล้อมของประชากรที่ใช้ในการศึกษาค่าบดปัสสาวะโดยรับข่าวสารสิ่งแวดล้อมในระดับมากจากโทรทัศน์ รับข่าวสารสิ่งแวดล้อมในระดับปานกลาง จากวิทยุกับหนังสือพิมพ์ และรับข่าวสารสิ่งแวดล้อมในระดับน้อย จากวารสารกับการอบรมสัมมนา มีความรู้ความเข้าใจเรื่องสิ่งแวดล้อมและเรื่องฟาร์มสุกร อยู่ในระดับสูง

ประเภทของสุกรแม่พันธุ์ พ่อพันธุ์ ลูกสุกรอนุบาล และสุกรขุน ไม่มีคนเลี้ยงในชุมชน ร้อยละ 64.1 82.5 57.3 และ 56.3 ตามลำดับ ส่วนประเภทของสุกรแม่พันธุ์ พ่อพันธุ์ ลูกสุกรอนุบาล และสุกรขุน ที่มีคนเลี้ยงในชุมชน มีดังนี้

แม่พันธุ์ มีคนเลี้ยง น้อยกว่า 50 ตัว ร้อยละ 28.2 เฉลี่ย 52.5 ตัว โดยความคิดเห็นเกี่ยวกับปริมาณการเลี้ยง ไม่แสดงความเห็น ร้อยละ 64.1 และแสดงความเห็น ร้อยละ 35.9 โดยร้อยละ 59.5 คิดว่าไม่ต้องเปลี่ยนแปลง

พ่อพันธุ์ มีคนเลี้ยง น้อยกว่า 50 ตัว ร้อยละ 17.5 มีคนเลี้ยง เฉลี่ย 5.4 ตัว โดยความคิดเห็นเกี่ยวกับปริมาณการเลี้ยง ไม่แสดงความเห็น ร้อยละ 82.5 และแสดงความเห็น ร้อยละ 17.5 โดยร้อยละ 55.6 คิดว่าไม่ต้องเปลี่ยนแปลง

ลูกสุกรอนุบาล มีคนเลี้ยง 51 – 100 ตัว ร้อยละ 21.4 มีคนเลี้ยง เฉลี่ย 154.5 ตัว โดยความคิดเห็นเกี่ยวกับปริมาณการเลี้ยง ไม่แสดงความเห็น ร้อยละ 57.3 และแสดงความเห็น ร้อยละ 32.7 โดยร้อยละ 81.8 คิดว่าไม่ต้องเปลี่ยนแปลง

สุกรขุน มีคนเลี้ยง 51 – 100 ตัว ร้อยละ 20.4 มีคนเลี้ยง เฉลี่ย 139.7 ตัว โดยความคิดเห็นเกี่ยวกับปริมาณการเลี้ยง ไม่แสดงความเห็น ร้อยละ 57.3 และแสดงความเห็น ร้อยละ 32.7 โดยร้อยละ 86.4 คิดว่าไม่ต้องเปลี่ยนแปลง

ลักษณะภูมิศาสตร์ในการสร้างฟาร์มสุกรของประชาชนตำบลป่าสัก

ตำแหน่งที่ตั้ง ประชากรที่ใช้ในการศึกษาดำบลป่าสักส่วนมากร้อยละ 83.5 เห็นว่าควรอยู่ได้ลม และควรอยู่เหนือลม ร้อยละ 16.5

ทิศทางในการตั้งฟาร์มใหม่ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาดำบลป่าสักส่วนมากร้อยละ 37.9 เห็นว่าควรอยู่ที่ทิศใต้ รองลงมาควรดูตามความเหมาะสม ร้อยละ 34.0 และควรอยู่ที่ทิศเหนือ ร้อยละ 20.4

ระยะห่างจากฟาร์มใหม่ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาดำบลป่าสักส่วนมากร้อยละ 40.8 เห็นว่าควรห่าง 6 – 10 กิโลเมตร รองลงมาควรห่าง 2 – 5 กิโลเมตร ร้อยละ 35.9 และควรห่าง 16 – 20 กิโลเมตร ร้อยละ 7.8 โดยต่ำสุด 1 กิโลเมตร สูงสุด 30 กิโลเมตร และเฉลี่ย 9.03 กิโลเมตร

ระยะห่างจากบ้าน ประชากรที่ใช้ในการศึกษาดำบลป่าสักส่วนมากร้อยละ 30.1 เห็นว่าระยะห่างจากบ้าน 1 – 2 กิโลเมตร รองลงมาระยะห่างจากบ้าน 5 – 6 กิโลเมตร ร้อยละ 29.1 และระยะห่างจากบ้าน 3 – 4 กิโลเมตร ร้อยละ 23.3 โดยระยะห่างจากบ้านต่ำสุด 0.30 กิโลเมตร ระยะห่างจากบ้านสูงสุด 10 กิโลเมตร และระยะห่างจากบ้านเฉลี่ย 3.20 กิโลเมตร

ปัญหาจากฟาร์มสุกรของประชากรที่ใช้ในการศึกษาดำบลป่าสักปัญหาในระดับปานกลาง คือ กลิ่น และแมลงวัน มีค่าเฉลี่ย 2.18 และ 1.86 ตามลำดับ ปัญหาจากฟาร์มสุกรในระดับน้อย คือ น้ำเสีย มีค่าเฉลี่ย 1.14 ส่วนที่ไม่มีปัญหาจากฟาร์มสุกร คือ เสียง มูลสัตว์ สัตว์ตาย ฟุ้งจากฟาร์มสุกร มีค่าเฉลี่ย 0.47 0.44 0.25 และ 0.21 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ทักษะคติของประชาชนต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมจากฟาร์มสุกร ตำบลป่าสัก อำเภอเมือง จังหวัด

ลำพูน

จากการศึกษาพบว่า ทักษะคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมจากฟาร์มสุกรของประชากรที่ใช้ในการศึกษาดำบลป่าสักมีระดับทัศนคติ 4.86 คือ เห็นด้วยอย่างยิ่งต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นนั้นมีผลสืบเนื่องมาจากฟาร์มสุกร

ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ลักษณะส่วนบุคคลเศรษฐกิจสังคม และลักษณะทางภูมิศาสตร์ของประชาชนตำบลป่าสัก อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน

การทดสอบความสัมพันธ์ด้วยค่าไคสแควร์ (Chi-square) พบว่า การศึกษา และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมจากฟาร์มสุกรของประชากรที่ใช้ในการศึกษาดำบลป่าสัก มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ

การทดสอบด้วยค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ตามแบบ Pearson พบว่าอายุ และรายได้ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($r = 0.3565 ; p = 0.000$) และ 0.05 ($r = 0.2338 ; p = 0.017$) ตามลำดับ

ตอนที่ 4 แนวทางแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมจากฟาร์มสุกร ตำบลป่าสัก อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน

การแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมจากฟาร์มสุกรตำบลป่าสักนั้น มีแนวทางแก้ไขโดยสรุปดังนี้

1. ควรจะจำกัดเขตการทำฟาร์มสุกรให้ห่างจากชุมชน เช่นบริเวณเชิงเขาที่หมู่บ้านทรายทอง ไม่ให้มีฟาร์มสุกรในชุมชน
2. มีการรักษาความสะอาดของฟาร์มอยู่เสมอ เพื่อไม่ให้เกิดกลิ่นรบกวน โดยการกำจัดของเสียทุกวัน หรือการใช้น้ำยาคับกลิ่น ปูนขาว หรือ EM. ราบ
3. นอกจากนี้ผู้ประกอบการฟาร์มสุกรควรจะรวมกันเป็นชมรม เพื่อให้การทำฟาร์มสุกรมีมาตรฐานเดียวกัน และร่วมกันแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้น
4. ควรได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิดจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ อบต. ในเรื่องของมาตรฐานการจัดการต่อสิ่งแวดล้อม เช่นการสร้างบ่อแก๊สชีวภาพ บ่อบำบัดน้ำเสียก่อนที่จะปล่อยน้ำออกจากฟาร์มสุกร เป็นต้น
5. การจะขออนุญาตตั้งฟาร์มสุกรขึ้นมาใหม่ ควรให้มีการสร้างระบบการจัดการกับของเสียที่เกิดขึ้นจากฟาร์มสุกรให้ได้ตามมาตรฐานไม่ว่าจะเป็น บ่อแก๊สชีวภาพ บ่อบำบัดน้ำเสีย หรือระบบการป้องกันเสียงรบกวน ก่อน แล้วจึงจะอนุญาตให้ดำเนินการได้

อภิปรายผลการวิจัย

จากการหาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจสังคม และลักษณะทางภูมิศาสตร์กับทัศนคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมจากฟาร์มสุกรของประชากรที่ใช้ในการศึกษาดำบลป่าสัก พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กันดังนี้

การศึกษา พบว่าการศึกษากับทัศนคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมจากฟาร์มสุกรของประชากรที่ใช้ในการศึกษาดำบลป่าสักมีความสัมพันธ์กันทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 เนื่องจากประชากรที่ใช้ในการศึกษาดำบลป่าสักส่วนมากได้รับการศึกษาอย่างน้อยชั้นประถมศึกษาทำให้สามารถรับรู้ข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ได้เพิ่มขึ้นและทำให้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องสิ่งแวดล้อมและเกี่ยวกับฟาร์มสุกรอยู่ในระดับสูง จึงส่งผลให้ประชาชนในตำบลป่าสักมีทัศนคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมจากฟาร์มสุกรตามความรู้ของตน สอดคล้องกับ ซอบ (2535) ระดับการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับความตระหนักของอาสาพัฒนาชุมชนที่มีต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมในชนบท จังหวัดจันทบุรี

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม พบว่าความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมกับทัศนคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมจากฟาร์มสุกรของประชากรที่ใช้ในการศึกษาดำบลป่าสักมีความสัมพันธ์กันทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เนื่องจากความรู้ความเข้าใจของประชาชนในตำบลป่าสักเรื่องสิ่งแวดล้อมและเกี่ยวกับฟาร์มสุกรอยู่ในระดับสูงส่งผลต่อทัศนคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมจากฟาร์มสุกร สอดคล้องกับ ซอบ (2535) จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และความตระหนักของอาสาพัฒนาชุมชนที่มีต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมในชนบท จังหวัดจันทบุรี มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติส่วน จินตนา (2538) กล่าวว่าความรู้ ความตระหนัก และการปฏิบัติของแม่บ้านเกี่ยวกับการจัดเก็บขยะมูลฝอยในครัวเรือนมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก และลดาวลัย (2536) ศึกษาความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประชาชนมีความสัมพันธ์กับความตระหนักและการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประชาชนในเขตอำเภอพิบูล จังหวัดนครศรีธรรมราช โดย นันทนา (2543) พบว่าความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคและแมลงของเกษตรกรมีความสัมพันธ์กับความตระหนักในการจัดการสิ่งแวดล้อมฟาร์มเกี่ยวกับมูลสัตว์และน้ำเสีย

อายุ พบว่าอายุมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมจากฟาร์มสุกรของประชากรที่ใช้ในการศึกษาดำบลป่าสัก เนื่องจากเกษตรกรที่มีอายุมากจะมีขึ้นทัศนคติมีแนวโน้มต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมจากฟาร์มสุกรมากกว่าเกษตรกรที่มีอายุน้อยทั้งนี้อาจเป็นเพราะได้รับผลกระทบนานกว่าคนที่อายุน้อย สอดคล้องกับ ซอบ (2535) พบว่าอายุมีความสัมพันธ์กับความตระหนักของอาสาพัฒนาชุมชนที่มีต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมในชนบท จังหวัดจันทบุรี และ นันทนา (2543) กล่าวว่าอายุมีความสัมพันธ์กับความตระหนักของเกษตรกรในการจัดการสิ่งแวดล้อมในฟาร์มสุกรเกี่ยวกับน้ำเสียและมูลสัตว์

รายได้ พบว่ารายได้มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมจากฟาร์มสุกรของประชากรที่ใช้ในการศึกษาค่าบลป่าสัก เกษตรกรที่มีรายได้มากขึ้นมีแนวโน้มต่อทัศนคติต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมจากฟาร์มสุกรมากกว่าเกษตรกรที่มีรายได้น้อย ทั้งนี้เพราะเกษตรกรที่มีรายได้มากขึ้นย่อมต้องการทางเลือกเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมใกล้ตัวที่ดีกว่าขึ้นกว่าเดิมตามลำดับขั้นความต้องการของตน สอดคล้องกับ ขอบ (2535) พบว่ารายได้มีความสัมพันธ์กับความตระหนักของอาสาพัฒนาชุมชนที่มีต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมในชนบท จังหวัดจันทบุรี และจินตนา (2538) กล่าวว่าความรู้ ความตระหนักและการปฏิบัติของแม่บ้านเกี่ยวกับการกำจัดขยะมูลฝอยครัวเรือนแตกต่างกันตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

จากผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยขอเสนอแนะข้อคิดเห็นบางประการที่อาจช่วยให้ผู้ที่ต้องการศึกษาหรือผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป ดังนี้

1. การเกิดกู่ต่อชุมชนของเจ้าของฟาร์มยังมีให้แก่ชุมชนน้อยไปยกตัวอย่างเช่น การบริจาคปัจจัยการร่วมมือกับชุมชน การเสียสละเวลาส่วนตัว และการจัดตั้งองค์กรประสานงานชุมชน เป็นต้น ซึ่งส่งผลให้ชุมชนมองไม่เห็นผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการมีฟาร์มสุกรในชุมชน ทั้งขาดการมีส่วนร่วมกับฟาร์มน้อยก็ยิ่งส่งผลในด้านลบแก่เจ้าของฟาร์มมากยิ่งขึ้น เจ้าของฟาร์มจึงควรใช้สื่อที่ชาวบ้านรับรู้มากเป็นแนวทางในการประสานการอยู่ร่วมกันในชุมชน

2. ปัญหาจากฟาร์มสุกร ในเรื่อง กลิ่น และแมลงวัน เป็นปัญหาที่ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค่าบลป่าสักประสบมากที่สุด โดยปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นนั้นมีผลสืบเนื่องมาจากฟาร์มสุกร จึงควรมีการปรับปรุงแก้ไข (ตามแนวทางแก้ไขที่ได้เสนอไว้ในตอนที่ 3) ด้วยตัวของเจ้าของฟาร์มในชุมชน หรือหน่วยงานที่รับผิดชอบ เพื่อให้ดีขึ้นกว่าสภาพที่เป็นอยู่

3. ในการเลี้ยงสุกรของฟาร์มที่มีอยู่ในชุมชน ประชาชนในตำบลป่าสักเห็นว่าไม่ต้องเปลี่ยนแปลงปริมาณการเลี้ยง โดยไม่ต้องเพิ่มขึ้นแต่ก็ไม่จำเป็นต้องลดปริมาณลง แต่ให้ทำเท่าที่เคยทำอยู่

4. ลักษณะภูมิศาสตร์ในการสร้างฟาร์มสุกรประชากรที่ใช้ในการศึกษาค่าบลป่าสักส่วนมากเห็นว่าควรอยู่ได้ลม โดยเฉพาะจงว่าควรอยู่ทิศใต้หรือดูตามความเหมาะสม โดยต้องการให้ฟาร์มที่จะสร้างใหม่ควรห่างประมาณ 9 - 10 กิโลเมตร เพราะปัจจุบันฟาร์มสุกรห่างจากบ้านประชาชนประมาณ 3 - 4 กิโลเมตร เท่านั้น

ข้อเสนอแนะในการศึกษารั้งต่อไป

ในการศึกษารั้งต่อไปควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับ

1. การมีส่วนร่วมและการได้รับผลประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่กับการที่มีฟาร์มสุกรในชุมชน
2. การแก้ไขปัญหาในเรื่องต่างๆ โดยเฉพาะเรื่องกลิ่นและแมลงวันที่เกิดขึ้นมาจากฟาร์มสุกร ควรมีวิธีป้องกันกำจัดที่ได้ผลดีและไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
3. ลักษณะภูมิศาสตร์ในการสร้างฟาร์มสุกรที่เหมาะสมเพื่อให้ชาวบ้านในชุมชนใกล้เคียงสามารถอยู่โดยไม่เดือดร้อน และฟาร์มสุกรก็สามารถผลิตสุกรได้ในพื้นที่ที่เหมาะสม